

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 6 c. Należytość stałowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Ekspedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 90.

Sroda 17. Kwietnia 1867.

Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 16. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego odbyło się głosowanie nad całym projektem konstytucyi związkowej; projekt w całości przyjęto większością 230 głosów przeciw 53. Przeciw projektowi głosowała skrajna lewica i Polacy. Kantak oświadczył w imieniu Polaków: „Ponieważ ostatni środek, by przeszkodzić aktowi gwałtu jakim jest wcielenie nas do związku północnego, nieodniósł skutku, przeto z założeniem protestu składamy nasze mandaty. „Marszałek Simson odpowiedział: „Przez złożenie mandatu uchylacie się panowie od wezwania do porządku za wyraz „akt gwałtu.“ Historia nad waszym protestem przejdzie do porządku dziennego.“

Petersburg, 16. kwietnia. Ukaz cesarski oddaje administracyę finansów Królestwa Polskiego pod zarząd rosyjskiego ministerstwa finansów.

Część urzędowa.

Jego Excelencya Pan Namiestnik zamianował adjunkta sądowego Edmunda Mochnackiego komisarzem powiatowym IX. klasy dyet.

Z. c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów dnia 15. kwietnia 1867.

Jego Excelencya Pan Namiestnik zamianował c. k. praktykanta conceptowego prokuratoryi skarbowej w Krakowie Dra. Michała Schmidta c. k. conceptistą Namiestnictwa.

Z. c. k. Prezydium Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 15. kwietnia 1867.

Część nieurzędowa.

Kwestya luxemburska stoi zawsze na pierwszym planie dyskusyi politycznej. W ogóle w dziennikarstwie tak francuskim jak i w pruskim wyrobiło się obecnie spokojniejsze zapatrywanie się na stosunki. uwaga zwróciła się głównie ku negocyacyom dyplomatycznym w toku będącym, których rezultat na dalszy bieg wypadków przeważny wpływ wywierać będzie.

Do „Kölnische Zeitung“ piszą z Wiednia pod dn. 11. kwietnia:

Tutejszy pruski poseł, baron Werther, miał temi dniami długą rozmowę z ministrem spraw wewnętrznych, baronem Beustem, względem sprawy luxemburskiej. Chociaż o treści tej rozmowy nie pełnie powiedzieć nie można, to jednak jestem w stanie podać ogólne widoki, kierujące w tej kwestyi gabinetem austriackim, a które w oświadczeniach p. Beusta zapewne wyraz znalazły. Najprzód gabinet tutejszy tego jest zdania od samego pojawienia się kwestyi luxemburskiej, iż samo posiadanie Luxemburga wojny nie warto. i że kwestye zasad z temże posiadaniem złączone mogą być bez trudności załatwione na drodze pokojowego porozumienia się, bez odwołania się do broni. Austriya zaś ile możności przyczyni się do pokojowego załatwienia. Wymaga tego sama już sytuacya, której dalszym rozwojem najważniejsze witalne interesa Austrii byłyby koniecznie dotknięte. Gdyby zaś pokojowe załatwienie dopięte być nie mogło, Austriya przedewszystkiem pragnie pozostać neutralną, potrzebuje bowiem pokoju bardziej niż każde inne państwo europejskie. Gabinet więc austriacki spodziewa się, iż zdoła utrzymać swoją neutralność. Gdyby zaś Austriya wbrew wszelkiemu oczekiwaniu naciskiem przeważnych okoliczności zmuszona była do wmięszania się w walkę, w takim razie nie będzie się kierowała żadną polityką uczuciową, nie będzie się powodować żadnymi narodowymi sympatjami, ani też nie będzie uwzględniać żadnego uczucia zemsty, lecz jedynie radzić się będzie swoich interesów i złączy się z owym mocarstwem, które interesa te najlepiej obronić zdoła. Austriya sądzi, iż obecna sytuacya podobna jest do

sytuacyi w r. 1813 po bitwach pod Lützen i Bautzen. Austriya nie pragnie mięszać się do walki, lecz pragnie utrzymania pokoju, jeżeli zaś utrzymać pokoju nie zdoła, w takim razie rozważać będzie, na czyją stronę użyć ma swych 300.000 bagnetów z większą dla państwa austriackiego korzyścią.

Dziennik „Union“ w Luxemburgu wychodzący pisze pod dniem 11. kwietnia: „Ostatnie wiadomości z Haagi, które z dobrego źródła odebraliśmy, wzbudziły w nas nadzieję, iż negocyacye względem autonomii naszej pod berłem domu Oranii do szczęśliwego końca doprowadzone będą. W trudnych tych okolicznościach dobry Luxemburezyk, zdaniem naszym, zachować powinien godną i spokojną postawę, wolną od wszelkiej namiętności. Monarcha nasz i dostojny jego namiestnik znają często wyrażone życzenia nasze i postarają się o ich uwzględnienie. Miejmy więc nadzieję w przyszłości.“

Tenże sam dziennik pisze: „Paryska „Presse“ ogłosiła text petycyi, która w Wielkiem Księstwie cyrkulować ma, a która ma na celu prosić Króla i Wielkiego Księcia naszego, żeby uczynić zadość życzeniu Francyi i na naszą aneksyę zezwolił. Możemy zapewnić, iż text przez „Presse“ ogłoszony jest zmyślony. Żaden Luxemburezyk nie podpisałby takowej petycyi. Prawda, że niektóre osoby zamierzyły podać petycyę do Króla Wielkiego Księcia, żeby ludność Wielkiego Księstwa względem życzeń swych zapytana była, na przypadek gdyby się autonomia Wielkiego Księstwa utrzymać nie mogła. Lecz projekt podobnej petycyi zupełnie zaniechany został, za przybyciem urzędowych doniesień z Haagi, pozwalających mieć nadzieję, że autonomia nasza utrzymana będzie.“

Artykuł „Nordd. Allg. Ztg.“ o ważności strategicznej Luxemburga kończy się temi uwagami, które poprzedził opis fortyfikacyi:

„W wojnie z Francją armie niemieckie mają działać na dwóch głównych punktach: w Alzacyi i Lotaryngii, w Belgii i na dolnym Renie podzielonych przez kraje górzyste między Mosellą i Mozą. W razie ataku zaczepnego nad Renem wyższym i niższym, trzeba będzie naprzód ubezpieczyć ważną linię operacyjną Moguncyę, Kaiserlautern - Metz, która prowadzi do doliny Marne. Ta linia przechodzi sześć silnych fortec francuskich, z których najważniejszą jest Metz, warownia pierwszego rzędu, a jednak małej wagi jeśli Luxemburg (oddalony tylko o 6 mil) jest w naszym posiadaniu i trzyma ją w szachu. Posiadacz Luxemburga jest panem doliny Saar, zamkniętej przez słabą forteczkę Saarlouis; ale ta dolina przecina pod kątem prostym linię operacyjną wyżej wspomnianą i zamyka drogę armii, któraby środkowym Renem szła do Szampanii. Jeśli przeciwnie Luxemburg jest fortem francuską, w takim razie w połączeniu z Metz tworzy niebezpieczeństwo dla linii komunikacyjnych tej armii, a nadto zmusza ją znacznie się osłabiać zostawiając korpusy oblężnicze. Luxemburg pruski znaczy więc dla nas bezpieczeństwo, a Luxemburg francuski znaczy pogroźkę naszych linii komunikacyjnych na prawym boku.“

Posiadanie Luxemburga przez Francuzów znaczyłoby także niebezpieczeństwo dla lewego boku armii niemieckiej posuwającej się dolnym Renem do Belgii.

Cztery linie kolei żelaznych łącząc się w Luxemburgu nadają szczególną ważność tej twierdzy, ze względu na rolę jaką w terażniejszych wojnach odgrywają koleje żelazne. Linie te są: 1) Nancy-Metz-Luxemburg; 2) Luxemburg-Namur-Bruxella; 3) Luxemburg-Spa-Leodium; 4) Moguncya, Saarbruck-Saarlouis-Trewir-Luxemburg.

Dwie pierwsze linie idą równolegle granicy francuskiej, dotykają kilku fortec i bezpośrednio łączą się z punktem środkowym, Paryżem, jako też z południem i północą kraju. Pochód strategiczny armii francuskiej bardzo ułatwiłaby przeto kolej żelazna

równoległa od granicy i nietrudno byłoby przetrzucać znaczne siły z południa na północ i vice-versa.

Linia Luxemburg-Leodium idzie równoległej od granicy pruskiej na terytorium luxembursko-belgij-skiem, łączy doliny Moselli i Mosy i pod Verrier przecina linię Kolonii-Leodium-Bruxelli. Luxemburg jest punktem gdzie się krzyżują te trzy linie, do których ze stanowiska francuskiego muszą przywiązywać wielką wagę.

Poczwarte, ważna sieć łącząca doliny Renu, Nahe, Saar i Moselli, rozpoczyna się od Luxemburga, a ponieważ to jest jedyna komunikacya drogą żelazną na widowni wojny w Lotaryngii i Belgii, przeto jest nadzwyczajnie ważną dla Niemców.

Wielka ważność tej fortecy dla naszego celu powiększyłaby się znacznie przez dokonanie projektowanej linii Trewir-Kolonii i Trewir-Koblenc, która bezpośrednio łączyłaby Luxemburg z najpotężniejszymi fortecami nad brzegiem Renu, i służyłaby im za przednią straż. To też kwestya dotycząca fortecy tak przydatnej do działań bądź zaczepnych bądź odpornych, powinna być przedmiotem dojrzałej rozważ.“

„Kölnische Zeitung“ pisze pod dn. 13. kwietnia, iż w czasie pauzy regulaminowej między „poprzednią naradą“ a „ostateczną obradą“ sejm, rządy związkowe odbywają nowe konferencye, iżby na nich zgodzić się względem uchwały, jaka do poniedziałku sejmowi złożona być ma, w odpowiedzi na zmiany, przez sejm w projekcie konstytucyi związkowej wniesione. Trudniejszych punktów jest nie wiele, mianowicie dyety deputowanych na sejm, czas służby wojskowej i coroczne uchwalenie także budżetu wojskowego. Co do tych trzech punktów, z których drugi i trzeci są z sobą w związku, oczekiwać można stanowczego odrzucenia ze strony rządów, chociaż rządy ponimo tego przy pierwiastkowej redakcyi projektu bezwarunkowo obstawać nie będą.

Co do dyet „Provinzial-Correspondenz“ pisze: Wszystkie rządy zgodziły się z góry już na zupełne odrzucenie tej propozycyi. Zezwalając na najpowszechniejsze i najwolniejsze prawo wyborów, z którego praktyczność później dopiero okazać się może, rządy sądzą, iż tę przezorność przynajmniej zachować muszą, żeby zezwolenie na dyety mataczom politycznym nie było nowym powabem w wyzyskaniu powszechnego głosowania dla niebezpiecznych swych usiłowań. W sejmie zasiadają nawet po stronie liberalnej wielu mężów rozważnych i umiarkowanych, którzy zgodzą się na ten przepis przezorności przynajmniej na czas najbliższy i pozostawią kwestyę dyet do dalszej decyzji sejm. „W tej więc kwestyi przyjdzie podobno do kompromisu, do odroczenia decyzji na później. Przy następujących wyborach będzie tak jak przy obecnych a ostateczna decyzja później nastąpi, jak zamilkną obawy, które z obu stron uważamy jako za nadto wygórowane i jak przekonania bardziej się do siebie zbliżą.“

Trudniejsze będzie porozumienie się względem drugiego i trzeciego punktu spornego, to jest pod względem pogodzenia utrzymania stałej armii z prawem wotowania budżetu. Po oświadczeniach hr. Bismarka na posiedzeniu z dn. 12. marca, zdawało się, iż zgoda jest zapewniona, ale jak przyszło do specjalnej dyskusyi, pokazało się, że zdania komisarzy rządowych pruskich, a bardziej jeszcze zdanie czysto konserwatystów z odcienia Wagener-Blankenburga zupełnie się zmieniło.

W Berlinie zapewniają, iż stanowisko rządu w obec zmodyfikowanego projektu konstytucyi jest następujące: odrzucenie dyet dla deputowanych sejmowych, żądanie siły zbrojnej w stanie pokojowym w stosunku 1 od sta do ludności aż do 1. stycznia 1872 roku, następnie coroczny rozbiór kompletu armii, jednak utrzymanie obecnego kompletu i obecnych kosztów aż do wydania zmienionego prawa związkowego; następnie coroczne ustanowienie budżetu

łącznie z prelinowaniem wpływów: etat wojskowy o ile na takowy nastąpiła zgoda, nie potrzebuje corocznego przyzwolenia i złożony będzie specjalizowany dla wyjaśnienia. Zdaje się, iż projekt w tym kształcie przyjęty zostanie, gdyż część liberalnych na niego się zgadza.

„Norddeutsche allg. Ztg.“ zawiera następujące półurzędowe oświadczenie: „Gazeta Gdańska“ podaje wiadomość z Warszawy, iż tam mówi o tajnych przygotowaniach, których celem jest oddanie Prusom połowy Królestwa Polskiego aż po Wisłę. Podczas gdy jedni utrzymują, że tu idzie tylko o przemijającą pruską okupację na wypadek wojny na Wschodzie, sądzą inni, że sprawa się toczy o stanowczą ugodę. Nie potrzebujemy dodawać, że ta wiadomość jest po prostu zmyślona, by podobnymi pogłoskami podniecać niechęć opinii we Francji przeciw Prusom. Każdy bezstronny pojmie, że Prusy przy swojej polityce narodowej nie mogą mieć najmniejszego interesu rozszerzenia swych granic nabytkiem ziem polskich.“

Z Królestwa Polskiego podaje „Allg. Ztg.“ następującą korespondencję: Jenerał-porucznik Chomentowski intendant jeneralny wszystkich wojsk stojących w warszawskim okręgu wojskowym, który już od pewnego czasu bawi w Petersburgu w sprawie zaprowiantowania wojsk przeznaczonych do wielkiego obozu warszawskiego, powrócił do Warszawy dopiero po Wielkiej nocy, ponieważ temi dniami powołano znowu do stolicy kilku jenerałów; a między tymi także jenerał-porucznika Krasnokutskiego, który ma dowodzić w obozie sześciu pułkami jazdy trzeciego korpusu armii, które dotychczas stały nad Pilicą. Gwardya konna, stojąca w Polsce uda się także do obozu, a z początkiem maja będzie tam już kilka dywizji piechoty. Zresztą na podstawie oświadczeń rosyjskich możemy zaprzeczyć doniesieniom dzienników północno-niemieckich jakoby wojna w związku z Prusami przeciwko Francji miała być w Rosji popularną. Wygasła bowiem u Rosyan dawna nienawiść przeciwko Francuzom, a i żywioł niemiecki nie jest cierpiący; powrotem zaś Prus wzniecają zazdrości. Nie ma wprawdzie żadnych oświadczeń urzędowych w tym względzie, opinia publiczna jednak pragnie zachowania neutralności w sporze między Niemcami a Francją, i wystąpienia w sprawie wschodniej ku obronie chrześcijan. Wieści o gromadzeniu wojsk koło Starego Konstantynowa na Podolu okazały się bezzasadne. Z Taganrogu donoszą, że d. 12. marca morze Azowskie przy 12° R. okryło się lodem a na wybrzeżach leżał śnieg na pół łokcia.

Torysowskie ministerium w Anglii odniosło zwycięstwo w kwestyi reformy nad opozycją. Większość wynosi wprawdzie tylko dwadzieścia jeden głosów, lecz dalsze trwanie obecnego ministerium na teraz jest zabezpieczone, zwłaszcza że rozdwojenie w stronnictwie liberalnem spowodowało nań obecną parlamentarną porażkę. D'Israeli zrezygnował z tego rozdwojenia i żądał głosowania, zanim p. Gladstone rozpadające się elementa skupić mógł.

Deklaracya hiszpańskiego ministra spraw wewnętrznych, jenerała Calonge, iż rząd postara się o poszanowanie dla praw narodu i dla sądów hiszpańskich, nie dobre zrobiła w Londynie wrażenie, chociaż z tej deklaracyi wnosić nie można, iż rząd hiszpański odmawiać będzie wszelkiej słusznej satysfakcyi, lecz sprawa ta staje się groźną z powodu iż rząd hiszpański nie dotąd na żądanie Anglii nie odpowiedział. Rządowe dzienniki angielskie, „Globe“, „Herald“, „Standard“ a nawet i dzienniki niezawisłe „Morning Post“, „Daily News“ i „Advertiser“ powiadają, że zatargi z Hiszpanią są bardzo zatrważające i że zerwanie stosunków dyplomatycznych uniknąć się nie da. O ruchu pancerników angielskich które z Malty wypłynęły nie ma dotąd żadnej wiadomości, nie pewną więc jest czy pancerniki te udały się do Kadyxu lub tylko do Gibraltaru.

„La France“ zapewnia na podstawie pewnych doniesień, iż zatargi między Anglią a Hiszpanią przeszły już na drogę pokojowych dyplomatycznych negocyacji.

W Paryżu widzą obecnie, że sytuacya nie jest tak groźna. Margrabia de Moustiers zapewnić miał na ostatniej tygodniowej recepcyi, iż w kwestyi luxemburskiej nastąpił zwrot w duchu pokojowym. „La France“ donosi: „Wielkie mocarstwa znoszą się obecnie między sobą pod względem zapytań, które

im do odpowiedzi przedłożone zostały. Zdaje nam się, iż znoszenie się to głównie ma na celu wynalezienie środka zdolnego do uspokojania słusznej drażliwości Francji i utrzymania pokoju.“ W wstępnym zaś artykule powiada „la France“: Jeżeli dyplomacya pracuje gwoili temu żeby usunąć niebezpieczeństwa, to cierpliwie, bez rozdrażnienia i bez słabości rezultatu negocyacji oczekiwać musimy. Francya stoi na wyborzym gruncie, na podstawie prawa i najszlachetniejszego narodowego uczucia. Wątpić nie można, iż w kombinacjach, nad którymi pracują, wszystko słusznie uwzględnione będzie, czego honor i interesa Francji wymagają. „Liberte“ zaś zaprzecza samej sobie zaprzeczając pogłosce, iż hr. von der Goltz zapowiedział bliskie przybycie swojego monarchy do Paryża. „Liberte“ powiada, iż względem tych królewskich odwiedzin były zaiste rozpoczęte negocyacje w Berlinie, lecz negocyacje te przzerwano jak tylko kwestya luxemburska przybrała drażliwszy charakter, a już ich na nowo nie rozpoczęto.

Ze wszech stron potwierdza się, iż kryzys ministeryalna we Włoszech, która się właśnie zakończyła, jest w związku z kwestyą luxemburską. Florencki korespondent „Vaterlanda“ daje pod tym względem następujące wyjaśnienie: Już w pierwszych zaraz dniach po otwarciu izb nadeszły ważne depesze z Paryża, traktujące o zawarciu zaczepnego i odpornego przymierza między Włochami a Francją. Dodać przytem musimy, iż już od kilku tygodni prowadziła się pod tym względem poza plecy Ricasolego poufna korespondencya między Ludwikiem Napoleonem a Wiktorem Emanuelem, a to za pośrednictwem tutejszego posła francuskiego barona Malaret. Na pierwszą wzmiankę jaką o zawarciu takowego traktatu poseł francuski byłemu prezesowi rady ministrów uczynił, baron Ricasoli odpowiedział stanowczą odmową, dodając, iż Włochy za nadto są zajęte uregulowaniem wewnętrznych spraw swoich i w zagraniczne spory wdawać się nie mogą. W dniu 2. kwietnia nadeszły depesze z Paryża, przynagające zawarcie przymierza. Z początku Ricasoli znów stanowczo odmownie odpowiedział, lecz przekonawszy się po dłuższej rozmowie z Królem, iż Ludwik Napoleon pozyskał już Wiktora Emanuela dla planów swoich, podał się niebawem do dymisji wraz z wszystkimi kolegami, po poprzedniej z nimi rozmowie. Król dymisyę tę natychmiast przyjął.

Jak telegraf donosi proces admirała Persano skończony już został, wyrok jednak jeszcze nie zapadł. Prokurator rządowy wniósł degradacyę admirała Persano.

„Kreuzzeitung“ pisze: Kiedy przez ustąpienie barona Ricasoli stronnictwo przymierza Włoch z Prusami główną swą traci podporę, kiedy nowy pierwszy minister p. Ratazi znany jest jako gorliwy Francji zwolennik, mnożą się prócz tego we Włoszech objawy niechęci ku Prusom, której ostateczną przyczynę chyba słynna włoskiego charakteru wdzięczność wytlomaczy. Tak naprzykład dziennik „Italia“ który od czasu jak przestał być rządowym organem, zajadłą przeciw Prusom szerzy nienawiść, ogłasza właśnie mowę znamienitego generała Lamarmora, jaką uczestował wyborców swoich w Biella. Powiada w niej pan generał między innymi:

„Chciano ludziom wmówić, sądzono tak, i są co dziś jeszcze tak sądzą, a przynajmniej udają, że takie jest ich zdanie, jakobym w pełnieniu podjętych przezemnie obowiązków nie postępował uczciwie. Inaczej nie umiałbym sobie zaprawdę wytłomaczyć zaciokłości, z jaką część prasy na mnie się rzuciła, ani też owej różnicy jaką pan hr. Bismarek pozwolił sobie upatrywać pomiędzy prawością barona Ricasoli i moją. Sądzę owszem, iż wszędzie z podniesieniem pokazać się mogę czołem, nawet w Prusach, i w obec samego króla i królewskiej rodziny, którą mam honor znać osobiście, i która zawsze dla mnie wiele była grzeczną; odpycham więc przed całą Europą wszelką insynuacyę, skądkolwiek bądź, jeżeli w najmniejszej mierze uczciwości mojej ubliża. Żle był poinformowany hr. Bismarek, kiedy pełnomocnikowi naszemu w obozie pruskim powiedział, — „iż całkowicie ufa uczciwości barona Ricasoli; ale że niepojętem jest dlań postępowanie generała Lamarmora; i jeżeli tenże przyjmie Wenecyę, odstępując dalszego prowadzenia wojny, to czyn taki objaśniłby poniekąd, dla czego po wygranej prawie bitwie za Mincio się cofnął.“ Na takie wynurzenie poleciłem natychmiast odpowiedzieć hr. Bismarckowi, że: „jeżeli był od nas szczęśliwszym, nie idzie zatem żeby miał

racyę ciskać nam tak niesprawiedliwe zarzuty; a gdyby waleczna armia pruska napotkała takie same nagromadzenie naturalnych i sztucznych zawod... Co zaś do insynuacyi względem uczciwości mojej, te z gruntu odpycham.“ Dodałem jeszcze, że „gdybyśmy nie tak uczciwie byli postępowali, toby i Prusacy nie zaszedli tak daleko jak są.“

Z Palermo nadeszły do Florencji bardzo zatrważające doniesienia. Mieszkańcy Palermu w wielkiej są trwodze. Obawiając się nowych zaburzeń, zaopatrują się już w żywność. Mówią o tajnych konspiracjach; są to wprawdzie ogólne tylko pogłoski, jednak sprawiają najprzykrejsze wrażenie i wywołują powszechny niepokój umysłów.

W Rzymie d. 11. b. m. rozlepiono w nocy proklamacyę, podburzającą lud do powstania, obiecującą pomoc Garibaldegowi, z tym wyraźnym dodatkiem, iż tenże sądzi, że właśnie nadeszła chwila zrzucenia tyranii władzy świeckiej jakkolwiek duchowna władza głowy kościoła powinna być szanowaną. Rząd tymczasowy zarządzi powszechne głosowanie dla rozstrzygnięcia kwestyi przyłączenia do Włoch.

Proklamacya ta nie sprawiła w Rzymie żadnego wrażenia, rząd jednak wysłał posiłki na granicę dla zniweczenia usiłowań emigrantów i garybaldystów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Brzesko		Wadowice		Kamionka Strumilowa		Busk		Radziechów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austriacka									
Mec pszenicy	6	.	5	67	4	50	4	20	4	1
„ żyta	3	85	3	95	2	80	2	45	2	50
„ jęczmienia	3	75	3	36	2	10	2	5	2	20
„ owsa	2	.	1	78	1	5	1	45	2	40
„ hreczki	2	25	2	40	.	.
„ kukurudzy
„ ziemniaków	1	.	1	16	1	.	1	20	1	.
Cetnar siana	2	.	1	73	.	80	1	40	1	.
„ wełny
„ nas. koniczu
Sąg drzewa twardego	8	.	6	.	4	.	7	60	2	40
„ „ miękkiego	7	.	4	.	3	50	6	40	1	60
Funt mięsa wołow.	.	10	.	16	.	11	.	12	.	10
Mas okowity	50

Ogłoszenie.

(Nadesłane.)

Komitet Towarzystwa gosp. gal. uprasza niniejszem wszystkich szanownych członków o nadesłanie materiałów do pytań na przyszłe (34te) ogólne zgromadzenie.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gosp. gal.
Lwów, dnia 16. kwietnia 1867.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Piotr Salewicz, 14 1/2 lat, sierota, kelner, już 3 razy karany za kradzież, i Antoni Szumski, 16 lat, terminator perukarski, stawali dnia 13go b. m. przed kolegium 3 sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. radca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek). Przyznali się, że w styczniu b. r. ukradli z kredensu w jednym z tutejszych znaczniejszych domów dwa srebrne widelce wartości 10 złr. Szumski skradł nadto swemu majstrowi rzeczy wartości 12 złr. a pewnemu cyrulikowi brzytwę. Sąd skazał Salewicza na 3 miesiące więzienia i 15 różg, Szumskiego na 4 miesiące więzienia, i obadwa przyjęli wyroki. Jakże byłoby pożądanem, aby i u nas pomyślano o zakładaniu domów poprawczych dla młodych przestępców, jakie istnieją już we Francji i innych krajach.

W okolicy Bełżca nad granicą Królestwa Polskiego krążyła pogłoska, że dnia 7go b. m. w południe oddział ces. rosyjskich dragonów z 40 ludzi zatrzymawszy się pod wsią Żyłki wysłał patrol mniej więcej z 10 ludzi złożony, który na terytorium tutejszem wzdłuż stawu bełżeckiego patrolował, i jakby za kim szukając także i w młynie tamtejszym odbywał rewizyę. Według doniesień, jakie otrzymujemy z wiarogodnego źródła, rzecz w istocie miała się tak, że dnia 7go b. m. około godziny 11tej przed południem jeden patrolujący ces. rosyjski obejszczyk konno przekroczył granicę, udał się na tutejszem terytorium do należącego do skarbu bełżeckiego młyna kilkaset sążni od granicy odległego, wypił tam kieliszek gorzałki, i zapłaciwszy szynkarce powrócił się do granicy. Korespondent nasz dodaje, że nie rzadko się zdarza, iż obejszczyki patrolując dopuszczają się przekroczenia granicy w podobnych zamiarach. Zdaje się, że rzeczoną

Licitations - Kundmachung.

Nr. 2882. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stryj wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in der Amtskanzlei des k. k. Wirthschafts-amtes in Bolechow an den nachbenannten Tagen eine Licitations zur Veräußerung der Propinationsgerechtsame in den bezeichneten Ortschaften der Cameralherr-schaft Bolechow nach einzelnen Sectionen, sodann nach Sectionsgruppen und endlich für das ganze Object abgehalten werden wird, und zwar laut nachstehenden

A u s w e i s.

Section-Nr.	Name der Ortschaften, deren Propi-nations-Gerechtsame im öffentlichen Concurrenzwege der Versteigerung ausgeboten wird.	Zu derselben gehören		Ausrufs-preis in öst. Währ.		Tag der Licitations		Anmerkung.
		Gebäude	Baugrund	Bähr.		einzelner Sectionen	Hauptgruppe und in concreto	
				fl.	kr.			
1	Lissowice	1 Einkehrhaus		639				Offerten sind läng- stens bis 5. Mai 1867 6 Uhr Abends bei der Licitations-Commission in Bolechow zu über- reichen. Jeder Kauflustige ohne Unterschied des Glau- bensbekenntnisses kann bei Erlag des 10%tigen Vadialbetrages an die- sem Kaufgeschäfte sich be- theiligen. Die näheren Licitati- onsbedingnisse können bis 4. Mai 1867 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Di- rection in Stryj und die- seinnach bei der Licitati- ons-Commission in Bo- lechow eingesehen wer- den.
2	Zaderewacz und Wola zaderewacka .	1 Wirthshaus		60	11000		6. Mai 1867 Vormit.	
3	Pobereż, Huziejów und Tiapcza . .	2 Wirthshäuser		64	7100		detto	
4	je 1 Wirthshaus in jedem Orte			40			detto	
5	Słoboda cerkowna und Luszki . . .	je ein Wirthshaus in den beiden ersten Orten		85	6100		detto	
6	je ein Wirthshaus in den beiden ersten Orten			26			detto	
7	Polanica, Bubniszeze und Cissow . .	mit 1 Wirthshaus in jedem Orte		41	3800		detto	
8	mit 1 Wirthshaus in jedem Orte			24			detto	
9	Brzaza Kamionka und Sukiel	mit je 1 Wirthshaus in den beiden ersten Orten		60	11800		detto	
10	mit je 1 Wirthshaus in den beiden ersten Orten			36			detto	
11	Taniawa	1 Wirthshaus		34	6700		6. Mai 1867 Nachmtt.	
12	Niniów dolny und Niniów górny . .	mit je ein Wirthshaus		40	5100		detto	
13	mit je ein Wirthshaus			46			detto	
14	Bolechów ruski, Wołoska wieś, Neu-Babylon, Solomonowa gorka sammt Adlerwirthshaus	1 Wirthshaus in ruski Bolechow		44	7500		detto	
15	1 in Wołoska wieś und Adlerwirthshaus			55			detto	
16	Dołzka	1 Wirthshaus		148	40000		detto	
17				45			detto	
18				334			detto	
19				54	4500		detto	

Sections - Gruppen.

1. 2.	Lisowice, Wola zaderewacka und Zaderewacz	wie oben	18100	Am 7. Mai 1867 Bor. mittags.
7. 8.	Taniawa, Niniów dolny und Niniów górny	wie oben	12600	detto
9. 10.	Bolechów ruski, Wołoska wieś, Neu-Babylon, Solomonowa gorka und Adlerwirthshaus	wie oben	44500	detto
3.	Für sich eine Gruppe	wie oben	6100	detto
4.	detto	wie oben	3800	Am 7. Mai 1867 Nachmittags
5.	detto	wie oben	11800	detto
6.	detto	wie oben	6700	detto
	Für alle Sectionen zusammen	wie oben	103600	Am 7. Mai 1867 Nachmittags.

Stryj, am 9. April 1867.

Bewerbungs - Aufruf.

Nr. 13025. Durch den Tod des Advocaten Dr. Hippolit Axentowicz ist eine Advocatenstelle zu Sulezowa in der Bukowina in Erledigung gekommen, und hiemit zur Wiederbesetzung dieser Stelle der Concurs mit der Bestimmung ausgeschrieben, daß die Bewerberfrist von 4 Wochen vom Tage der dritten Verkündung dieser Kundmachung in der Zeitung Bukowina zu laufen hat.
Die Bewerber haben ihre gemäß der Verordnung des k. k. Justizministeriums vom 14ten Mai 1856 No. 10567 (Landesgesetzblatt Zahl 21 Abtheilung II. Stück IV.) einzurichtenden Gesuche an dieses Oberlandesgericht zu richten, daselbst ihre volle persönliche Befähigung zur Advocatur, ihre Sprachkenntnisse und ihre Verwendung seit dem Austritte aus dem Studium darzuthun und anzugeben, ob sie mit einem Gerichtsbeamten dieses Oberlandesgerichts verbandelt sind und in welchem Grade verwandt oder verwandter sind.
Advocaten und Notare oder bei denselben in Verwendung stehenden Bewerber, haben ihre Gesuche durch ihre vorgelegten Advocaten, beziehungsweise Notariatskammern, und wo keine solche bestehen, durch den Gerichtshof erster Instanz, in dessen Sprengel sie wohnen, zu überreichen.
In öffentlichen Diensten stehende Bewerber aber, haben ihre Gesuche durch ihre unmittelbaren Amtsvorgesetzten einzubringen.
Bom k. k. Oberlandesgerichte.
Lemberg, am 9. April 1867.

Edict.

Nr. 2033. Vom Krakauer k. k. städt. delegirten Bezirksgerichte wird über Ansuchen des Herrn Anton Ritter v. Klobukowski der unbekanntes Inhabers dem Anton Ritter v. Klobukowski in Verlastung Urkunden, und zwar: 1. der auf seinen Namen zu Gunsten seiner spätern Verfügung von der k. k. Renten-Versteherungsanstalt Unterz. J. 27311

ddto. Wien am 5. Dezember 1860 ausgestellten Polizza, in welcher bescheinigt wird, daß auf sein Leben 3000 fl. österr. Währ. versichert sind; ferner 2. von sieben von derselben Gesellschaft Anker ausgestellten Quittungen über halbjährige Prämienraten à 67 fl. 50 kr. öst. Währ., welche nachstehende Nummern und Zahlungstage enthalten:
Nr. 39045 gezahlt am 31. Dezember 1860.
Nr. 52310 " " 20. Juni 1861.
Nr. 68921 " " 12. Dezember 1861.
Nr. 85367 " " 21. Juni 1862.
Nr. 104891 " " 20. Dezember 1862.
Nr. 129698 " " 20. Juni 1863.
Nr. 154809 " " 24. Dezember 1863

mittels Edictes aufgefordert, diese Lebensversicherungs-Polizza sammt den Quittungen beizubringen und seine Ansprüche darauf geltend zu machen, widrigens nach fruchtlosem Verlaufe dieses Termies die fragliche Lebensversicherungs-Polizza und die fraglichen 7 Stück Quittungen für rechtsunwirksam und null und nichtig erklärt werden würden.
Krakau, am 23. März 1867.

(693)

Edict.

Nr. 3545. Vom Stryjer k. k. Bezirksamte als Gericht wird hiemit bekannt gemacht, daß bei demselben behufs Hereinbringung der vom Kopel Strauss, dem Gregor Kostkow abgetretenen erlegten Wechselsumme pr. 200 fl. österr. Währ. f. N. G. die executive Feilbietung der dem Christian Bischof gehörig gewesenen nunmehr der Theresia Bischof vererbt. Paudler gehörigen 2 1/4 czastki Feldes und der Hälfte des Hauses sub Conser. Nro. 37 Vorstadt Lany in Stryj am 16. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags abgehalten, und diese Realitätsantheile auch unter dem Schätzungswerte pr. 1958 fl. 40 kr. öst. W., welcher zum Ausrufspreise angenommen wird, und wovon jeder Kauflustige 5%, d. i. den Betrag von 97 fl. 92 kr. öst. W. als Vadium zu erlegen hat, werden veräußert werden.

Hieron werden die Partheien und bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen Marya Fischer durch den Curator Anton Langner, Peter Wislowkowski durch den Curator Johann Schein, endlich Catharina Frengens, Josef, Anna und Catharina Frengens, so wie alle jenen Gläubiger, denen der Feilbietungsbefcheid nicht zugestellt werden könnte, durch den bestellten Curator Herrn Advocaten Dr. Karchesy mit dem Beisatze verständigt, daß die übrigen Licitationsbedingnisse in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.
Bom k. k. Bezirksamte als Gericht.
Stryj, am 30. December 1866.

(691)

Ogłoszenie.

Nr. 2482. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Makowie czyni wiadomo, iż na dniu 11. lutego 1865 zmarła w Zawoi włościanka Anna Fujak bezpotomnie i bez testamentu.
Gdy ale sądowi miejsce pobytu do spadku tego prawnie powołanego Klemensa Fujaka brata zmarłej wiadome nie jest, przeto wzywa się ten tem ogłoszeniem, aby w przeciągu roku jednego od dnia trzeci raz umieszczenia ogłoszenia tego w urzędowej Gazecie rachując, w sądzie tutejszym się zgłosił i oświadczenie do spadku tego wniósł, bowiem inaczej takowy z ustanowionym dla niego kuratorem Wojciechem Bartyzelem przeprowadzony zostanie.
C. k. urząd powiatowy jako sąd.
Maków, dnia 31. stycznia 1867.

(709)

Sprostowanie.

Nro. 7752. Omyłka druku w edykcie c. k. sądu obwodowego Nowo-Sadeckiego z dnia 27. grudnia 1866 do l. 7752, w Gazecie Lwowskiej pod Nrem. inser. 659 w numerach 84, 85 i 86 b. r. umieszczonym co do nazwy dóbr na sprzedaż wystawionych zaszła, prostuje się w ten sposób, że tenże edykt tyczy się dóbr Kaśna dolna nie zaś Krasna dolna.
Nowy-Sącz, dnia 13. kwietnia 1867.

(692) **E d y k t.**

Nro. 5373. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadania niniejszym edyktem, że przeciw p. Ignacemu hr. Potulickiemu i p. Kazimierzowi hr. Potulickiemu na dniu 29. marca 1867 l. 5373 p. Wolf Schönberg wniósł pozew o dozwoleńie wyrabiania 1150 sag. drzewa ciałowego w dolnym lesie w Bobrku i wywiezienia takowych wraz z sagami gałazkowemi z drzewa na powyższe 1150 sag. wyciętego pochodzącymi z przyn., w załatwieniu tegoż sporu termin do rozprawy ustnej na dzień 10. lipca 1867 o godzinie 10tej rano w sądzie tutejszym wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu współpозwanego p. Kazimierza hr. Potulickiego jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy dla niego, na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Zyblikiewicza z zastępstwem p. Dra. Altha kuratorem ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem współpозwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 2. kwietnia 1867.

(704) **Kundmachung.**

Nro. 3851. Zur Sicherstellung der Erfordernisse zu dem genehmigten Abbaue der steilen Strecke am Szewelówker Berge auf der Karpathen-Hauptstraße im Gebiete des Nadwornier k. k. Bezirksamtes wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die im 1. Viertel der 80. Meile der genannten Straße liegende Baustraße ist 543 1/2 Klafter lang, und es kommen darauf folgende Bau-Objecte auszuführen, als:

	Fiscalpreis	
	fl.	kr.
An Erdbewegung 1023 ²⁸ Cub. Klft. Abgrabung und 941 ⁴⁰ Cub. Klft. Aufdämmung mit Einschluß der vorkommenden Planirung	2924	36
71 ⁴⁰ Cub. Klft. Wasenterastrung	540	85
181 1/2 " " Steingrundlage	1962	94
574 Prismen à 54 Cub. Schotter zur Decklage	1541	19
Canäle Nr. 51 1/2 u. 51 2/3 ganz neu	1854	88
300 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen beim Baue ausheben und wiederaufstellen	30	76
237 1/2 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Mittel- und Kopfsäulen ganz neu herstellen	237	36
13 ⁹ / ₇₂ Cub. Klft. bestehende Steinterassen mit Zugabe des nöthigen Quantums an neuem Material umlegen	191	52

Daher im Ganzen obangegebene Herstellung mit der Fiscalkosten-Summe von 9283 86 in österr. Währung.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 allgemein kundgemachten Offertbedingungen können bei dem k. k. Bezirksamte in Nadworna eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre mit einem 10% des ganzen Fiscalpreises betragenden Badium belegten, das Unternehmungsobject genau bezeichnenden Offerten, längstens bis zum 2. Mai

(2) 1867 bei dem obgenannten k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Angebote, so wie die nicht vor-schriftsmäßig ausgefertigten, oder nicht mit dem be-dungenen Badium versehenen Offerten werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 6. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 3851. Ku zabezpieczeniu robót i materyałów potrzebnych do przyzwolonego zmniejszenia stromej pochyłości głównego gościńca Karpackiego na górze Szewelowskiej w obrębie c. k. Nadworniańskiego urzędu powiatowego rozpisuje się niniejszem licytację ofertową.

Przeznaczona do przebudowania przestrzeń rzeczonoego gościńca, długości 543 1/2 sążni, znajduje się w 1. ćwierci 80. mili, i mają być wykonane na niej następujące budowle, mianowicie:

	Cena fiskalna	
	zł.	c.
W robotach ziemnych skopanie 1023 ²⁸ sześciennych sążni i wysypanie 941 ⁴⁰ sześciennych sążni wraz z ubiciem	2924	36
71 ⁴⁰ sześciennych sążni terasy darniowej 181 1/2 " " pokładu kamien-nego	1962	94
574 przyzm po 54 sześciennych sążni szutru na bruk	1541	19
Zbudowanie całkiem nowych kanałów Nr. 51 1/2 i Nr. 51 2/3	1854	88
Wyjęcie przy budowaniu i ustawienie napowrót 300 biezących sążni poręczy przy gościńcu wraz z należącymi do tego słupami	30	76
Ustawienie 237 1/2 biezących sążni całkiem nowych poręczy wraz z należącymi do tego środkowemi i głównemi słupami 237 36		
Przerobienie 13 ⁹ / ₇₂ sześciennych sążni istniejącej terasy kamiennej z dodaniem potrzebnej ilości nowego materyału	191	52

Zatem w ogóle wyżwspomnione roboty z sumą kosztów fiskalnych 9283 86 w wal. austr.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki licytacji ofertowej przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Nadwornie.

Cheących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby oferty swoje, zaopatrzone w wadyum, wynoszące 10% całej ceny fiskalnej, i z dokładnem oznaczeniem przedmiotu przedsiębiorstwa, przedłożyli najdalej do dnia 2. maja 1867 wyżwspomnionemu c. k. urzędowi powiatowemu.

Późniejsze oświadczenia, jako też oferty nie ułożone podług przepisu, lub nie zawierające oznaczonego wadyum, nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1867.

(695) **E d y k t.**

Nro. 2447. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszym edyktem do wiadomości, że Wojciech Marcinkowski na dniu 23. marca 1865 w Krzesowicach bez zostawienia ostatniej woli zmarł.

Gdy sądowi miejsce pobytu Waleryana Marcinkowskiego, syna tegoż umarłego Wojciecha Marcinkowskiego, nie jest wiadomem, przeto wzywa się tegoż Waleryana Marcinkowskiego, aby się w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w c. k. sądzie krajowym zgłosił i do spadku powyższego się

oświadczył. inaczey bowiem postępowanie spadkowe z oświadczejacemi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem p. Cezarem Papięskim przeprowadzonym zostanie.

Kraków, dnia 26. marca 1867.

(697) **Concurs - Ausschreibung.**

Nro. 610. Zur Wiederbesetzung der bei dem Lemberger k. k. Oberlandesgerichte erledigten Rathsdieners-Stelle, mit dem Jahresgehälte von 420 fl. öst. W. wird hiemit der Concurs mit der Frist von 4 Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stellen haben ihre geschäfts-ordnungsmäßig eingerichteten Gesuche an das Oberlandesgerichts-Präsidium in Lemberg zu überreichen.

Lemberg, am 4. April 1867.

(690) **G d i c t.**

Nro. 3980. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnow wird dem, dem Wohnorte nach unbekanntem Johann Dębiński hiemit bekannt gegeben, daß Majer Reiner wider denselben unterm 22. Juni 1865 Z. 8906 die Zahlungsaufgabe wegen schuldigen 1677 fl. 31 kr. öst. W. hiergerichts erwirkt hat.

Zum Vertreter des Belangten wurde der Herr Landesadvocat Dr. Bandrowski mit Substituierung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Stojakowski von Amts wegen bestellt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow, am 1. April 1867.

(681) **E d y k t.**

Nr. 4418. C. k. sąd krajowy krakowski wzywa wszystkich, którzy posiadają akcyę pierwszeństwa Nr. 2074 na 100 rsthl. pr. Cour. kolei krakowsko-górno-szawskiej, aby o tem w przeciągu trzech lat od dnia wypłaty ostatniego kuponu, t. j. od dnia 1. lipca 1868 rachując — a na przypadek, iżby nadmieniona akcyę pierwszeństwa pierwey wylosowana była, aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni po terminie wypłaty c. k. sądowi krajowemu krakowskiemu donieśli, w przeciwnym bowiem razie akcyę nadmienioną za umorzoną uznana będzie.

Kraków, dnia 27. marca 1867.

(680) **G d i c t.**

Nro. 307. Vom k. k. städt. deleg. Bezirkegerichte in Strassaden zu Sambor in Galizien wird hiemit bekannt gemacht, daß sich bei demselben ein aus dem in Nadyby im Monate April 1866 statgehabten Funde herrührender Geldbetrag pr. 17 fl. öst. W. in Aufbewahrung befindet.

Der Eigenthümer dieses Geldbetrages so wie jene, welche sonst Ansprüche auf denselben Geldbetrag haben, werden demnach aufgefordert, sich binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in die Lemberger Zeitung so gewiß hiergerichts zu melden und ihr Recht nachzuweisen, widrigenfalls der benannte Geldbetrag an das k. k. Amtsamt abgeführt werden wird.

Sambor, am 4. April 1867.

 Ein landtäfliches Gut sucht gegen schöne Breslauer Bierhäuser etc. mit Zahlung von 1000 fl. Grundentlastungs-Obli-gationen einzutauschen.

Baron v. **Rothschütz**,
Holzplatz, Breslau.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. österr. Creditanstalt für Handel und Gewerbe.

Kundmachung.

Da die Zeichnungen auf die Actien und Prioritäten der k. k. priv. ersten Siebenbürger Eisenbahn, die mit Kundmachung vom 7ten April 1867 zur öffentlichen Subscription aufgelegt, Zahl der Stücke nicht erreichen, findet eine Reduction der geschenehen Zeichnungen nicht Statt.

Die Bezugsscheine der gezeichneten Stücke werden vom 23. April l. J. ab, bei Leistung der ersten Einzahlungsrate, bei der Liquidatur der gefertigten Anstalt und bei deren Filialen in Brünn, Lemberg, Pest, Prag und Triest erfolgt.

Wien, am 14. April 1867.

Die k. k. priv. österr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe.

(717)